

Sažetak uz video „Ukrala si mi prsten”

Situacija:

Gospođa Gerti (86), gospođa Hannelore njegovateljica. U ovoj epizodi gospođa Gerti je često konfuzna, dosta zaboravlja. Danas joj dolazi posjeta i želi da stavi svoj dragocjeni prsten koji odavno nije nosila. Zaboravila je da je taj prsten prije 30 godina podarila kćeri. Međutim, vjeruje da zna GDJE ga je ostavila u ormaru. Ali, tog ormara više nema, sada ima drugi.

Sadržaj snimka:

Gospođa Gerti odlazi do ormara u kom vjeruje da joj se nalazi prsten. Uvjerena je da se mora nalaziti u točno određenoj ladici. Ali, nema ga! Tu su samo ona i gospođa Hannelore. I uvjerena je da joj ga je gospođa Hannelore ukrala. „Ti si mi ga ukrala! Vrati mi moj prsten!”, kaže. Gospođa Hannelore joj odgovara da se smiri. Već je tako dugo kod nje i sada je okrivljuje ... Ali, gospođa Gerti ostaje pri svojoj tvrdnji. Gospođa Hannelore joj kaže da, ako hoće, može slobodno pretražiti njezinu sobu...

Analiza:

Gospođa Gerti ima negdje sjećanje GDJE je nekada držala prsten, ali je zaboravila da ga je podarila kćeri. Budući da se naše prosudbe temelje na onome što znamo (saznanja o daru više nisu dostupna), ona sumnja da joj je netko ukrao prsten. I to mora biti gospođa Hannelore. Zahtjeva da joj se prsten vrati. Iako gospođa Hannelore u početku ostaje mirna, vidi se da je potresena. Takvom optužbom osjeća se napadnutom cijelim svojim bićem. Beskoristan je čak i nagovještaj da ona ovdje radi tako dugo. Čak nudi da gospođa Gerti može pogledati u njezinu sobu... Tako nešto obično ne pomaže ništa! Kad bi gospođa Hannelore znala više o tome, mogla bi shvatiti da nije ONA ta koja je napadnuta.

Razmišljanja:

Prije svega, njegovatelji bi trebali razmisliti o tome kako se mogu zaštititi od takvih napada od samog početka: Najbolje je dobiti pismenu potvrdu da su sve dragocjenosti zaključane ili da ne postoje. Djeca ili drugi rođaci također mogu preuzeti dragocjenosti.

Po potrebi dajte napraviti popis dragocjenosti u stanu (popis naravno mora biti točan). Ipak se može dogoditi da konfuzni ljudi ponovno sakriju takve predmete. Ako rođaci ne pronađu te predmete, ponekad se sumnja na krađu. Ponekad se također tvrdi da su ukradeni predmeti koji se NE smatraju dragocjenostima (bluze, veste, kućanski predmeti itd.). Mnogi ljudi se osjećaju

isprovocirano kada im se kaže da se **smire**. Takva prebacivanja su dio kliničke slike. Zato budite mirni, **optužbe nisu uvreda**, već **simbol** mnogih **pretrpljenih gubitaka**: Tjelesne i mentalne sposobnosti, zdravlje, društveni položaj (npr. u obitelji), profesionalni značaj, najednom su „**izgubljeni**”. To se često **projicira** prema **van** - mora biti **lopova...** Osim toga, često postoji nepovjerenje (predrasude) prema strancima. Bilo bi dobro da se tako nešto **NE** shvati osobno, već kao simptom bolesti. Podobna su sljedeća pitanja: **TKO?**, **KAKO?**, **ŠTO?** **KADA?** **GDJE?** -

Ali **NIKAKO**: **ZAŠTO?** **ZBOG ČEGA?** **KOJI JE RAZLOG?** (Ova pitanja često zahtijevaju opravdanje, često su neugodna i obično se na njih ne može odgovoriti)

Npr. „Kako je izgledao prsten?“, „Je li prsten bio dar?“, ako jest, „Za koju priliku?“, „Je li se često nosio?“, itd.

Tako bi gospođa Gerti mogla govoriti o prstenu. To bi pokazalo što gospođa Gerti osjeća prema ovom prstenu. Iz ovoga se često mogu izvesti potrebe.

Možda je gospođa Gerti dobila prsten od preminuloga supruga? Možda se mnogo više radi o gubitku supruga? Možda bi se tada sjetila da ga je dala kćeri? Vrlo često se **optužba za krađu umiruje** mirnim, **dobrim razgovorom**. Ponekad se doista pozove **policija**, ali i tu je **smirenost** najbolji lijek.

Kada kažemo: „Hajde, **tražimo zajedno!**” To doduše može dovesti do ponovnog **pronaska** nestale stvari, ali **neizravno govori** da je optužba bila **nepravedna** i da se misli da je **dotični** samo **sam** negdje **zaturio stvar...** Možda može pomoći pitanje: „**Gdje biste nešto sakrili**, a da lopov ne može naći?” ili slično. **Idealno** bi bilo ako **osoba** može **SAMA** **pronaći** predmet koji nedostaje (ako je to moguće!). Čak i ako sami pronađete nestalu torbicu, na primjer, možete usmjeriti pogođene da je „sami pronađu”...

Uvidi:

PRIJE početka rada razjasnite ima li **dragocjenosti** i kojih.

Rođaci često NE žele vidjeti demenciju kod oboljelih. Stoga redovito **dokumentirati incidente!**

Optužbe su **simptomi** bolesti, stoga ostanite mirni i **NE osjećajte se osobno napadnutima.**

Eventualno koristite **gumeni prsten**, mentalno ga povežite sa smirenošću i spokojem i čupkajte gumeni prsten kada ste napadnuti i to će vas **podsjetiti** da SAMO smirenost pomaže...

Postavljati **pitanja** (KAKO? ŠTO? KADA? GDJE? TKO?) (ali **NE**: Zašto?, Zbog čega?, Koji je razlog?).

Istraživanja na internetu:

Npr. „Optužbe za krađu u slučaju demencije” ili slično.